

z uprawą tytoniu, plantator zobowiązany jest w ciągu 14 dni od daty wezwania zwrócić przedsiębiorstwu lub spółdzielni oszczędnościowo-pożyczkowej albo Bankowi Rolnemu pobrane pożyczki wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wezwania, niezależnie od przyczyn niewykonania umowy.

§ 9. Siła wyższa zwalnia plantatora albo przedsiębiorstwo od wykonania umowy kontraktacji tytoniu jedynie w granicach jej działania, lecz nie zwalnia plantatora od zwrotu pobranych pożyczek i innych należności przedsiębiorstwa, spółdzielni oszczędnościowo-pożyczkowej lub Banku Rolnego.

221

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO KOMITETU DROBNEJ WYTWÓRCZOŚCI

z dnia 29 lipca 1966 r.

w sprawie trybu uzgadniania cen artykułów przeznaczonych na eksport, wytwarzanych przez jednostki gospodarki nie uspołecznionej.

Na podstawie § 2 ust. 3 uchwały nr 121 Rady Ministrów z dnia 13 maja 1966 r. w sprawie zasad ustalania cen artykułów i usług przeznaczonych na eksport, wykonywanych przez jednostki gospodarki nie uspołecznionej (Monitor Polski Nr 26, poz. 131), zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Organizacjami powołanymi do organizowania produkcji eksportowej jednostek gospodarki nie uspołecznionej są:

- 1) Spółdzielcze Przedsiębiorstwo Handlowo-Techniczne w Warszawie, stanowiące zakład własny Centralnego Związku Rzemieślniczych Spółdzielni Zaopatrzenia i Zbytu — w zakresie artykułów wytwarzanych przez zakłady rzemieślnicze,
- 2) Centrala Zaopatrzenia i Zbytu Przemysłu Prywatnego w Warszawie, spółka z ograniczoną odpowiedzialnością — w zakresie artykułów wytwarzanych przez zakłady przemysłu prywatnego.

2. Organizacje wymienione w ust. 1 zwane są dalej organizatorami produkcji.

§ 2. 1. Jednostka gospodarki nie uspołecznionej, zwana dalej wytwórcą, oferując do sprzedaży organizatorowi produkcji wytwarzany artykuł, posiadający obowiązującą dla danego artykułu cenę zbytu w obrocie wewnętrznym, powinna jako cenę zbytu na eksport tegoż artykułu podać cenę nie wyższą od ceny zbytu obowiązującej dla danego wytwórcy w obrocie wewnętrznym.

2. Cena zbytu wskazana w ust. 1 może być za zgodą wytwórcy obniżona.

3. Wytwórca w ofercie powinien wskazać organ, który ustalił cenę obowiązującą w obrocie wewnętrznym, numer i datę decyzji o ustaleniu ceny oraz termin ważności ceny.

4. Jeśli okres ważności ceny zakończy się po dniu zawarcia umowy sprzedaży artykułów na eksport, zawartej pomiędzy organizatorem produkcji a przedsiębiorstwem handlu zagranicznego — przyjęta w umowie cena zachowuje moc obowiązującą.

5. Jeśli warunki dostawy eksportowej wymagają zastosowania opakowania nie używanego w obrocie wewnętrznym albo wykonania innych, dodatkowych czynności związanych z przygotowaniem artykułu do eksportu, cena określona zgodnie z przepisami ust. 1 i ust. 2 może być odpowiednio powiększona w drodze porozumienia pomiędzy organizatorem produkcji a wytwórcą.

§ 3. 1. Organizator produkcji przed złożeniem oferty przedsiębiorstwu handlu zagranicznego na sprzedaż artykułów, dla których brak jest ceny wskazanej w § 2, powinien zebrać oferty wytwórców zawierające dokładny opis techniczny artykułu, żądane ceny zbytu oraz istotne warunki sprzedaży.

2. Organizator produkcji dokonując wyboru oferty powinien wybrać ofertę o cenie najniższej, jeśli jednocześnie oferta jest najkorzystniejsza pod względem jakości oferowanych artykułów i terminu wykonania umowy.

3. Powiadomienie wytwórcy przez organizatora produkcji o przyjęciu jego oferty stanowi uzgodnienie ceny obowiązującej dla danej umowy sprzedaży, zawieranej pomiędzy wytwórcą a organizatorem produkcji.

4. Organizator produkcji przy wyborze oferty stosuje się do obowiązującego go regulaminu rozdziału zamówień eksportowych. Regulamin ten podlega zatwierdzeniu przez Przewodniczącego Komitetu Drobnej Wytwórczości.

5. Jeżeli wytwórca, którego oferta uznana została za najkorzystniejszą, nie może wykonać zamówienia pod względem ilości potrzebnych artykułów, organizator produkcji może zaoferować przedsiębiorstwu handlu zagranicznego sprzedaż brakującej ilości artykułów oferowanych do sprzedaży przez innego wytwórcę po cenie kolejno najniższej.

§ 4. 1. Cena płacona przez przedsiębiorstwo handlu zagranicznego za artykuły oferowane na eksport jest ustalana w drodze umowy pomiędzy tym przedsiębiorstwem a organizatorem produkcji przy zapewnieniu wymaganej efektywności dewizowej eksportu danych artykułów.

2. Jeśli zaoferowana cena nie zapewnia efektywności dewizowej, przedsiębiorstwo handlu zagranicznego powinno o tym powiadomić organizatora produkcji.

3. W wypadku, o którym mowa w ust. 2, organizator produkcji powinien podjąć starania o znalezienie wytwórcy, który zaoferuje cenę zapewniającą opłacalność eksportu danego artykułu.

4. Na żądanie przedsiębiorstwa handlu zagranicznego organizator produkcji przedstawi opracowane przez wytwórcę zestawienie kosztów oferowanego na eksport artykułu lub udzieli innych informacji niezbędnych do ustalenia efektywności dewizowej eksportu tego artykułu.

§ 5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 sierpnia 1966 r.

Przewodniczący Komitetu Drobnej Wytwórczości:

w z. M. Hoffmann

Redakcja: Urząd Rady Ministrów — Biuro Prawne, Warszawa, al. Ujazdowskie 1/3.

Administracja: Administracja Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, Warszawa 36, ul. Powsińska 69/71 (skrzynka pocztowa nr 14).

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów w Zakładach Graficznych „Tamka”. Zakł. nr 1. Warszawa, ul. Tamka 3.